

Den tyske Toldsag.

III.

Toldtarif-Loven af 15de Juli.

http://img.kb.dk/tidsskriftdk/pdf/nto/nto_frk-PDF/nto_frk_0014_87166.pdf

pdf genereret den : 25-1-2006

Den tyske Toldsag.

III.

Toldtarif-Loven af 15de Juli.

Den 15. Juli modtog den ny tyske Toldlov, i den af Rigsdagen vedtagne Skikkelse, kejserlig Stadfæstelse, — og allerede nu tales der om dens Virkninger.

Disse Virkninger ere af dobbelt Art. Der er først det Indtryk, det maa gjøre paa den offentlige Mening, at Samtidens største Statsmand og et af Verdens mægtigste og videst fremskredne Kulturlande forsøger paa at skrue den økonomiske Lovgivning et Par Menneskealdre tilbage i Tiden. Der er dernæst den Indflydelse paa Produktion, Omsætning og Forbrug, som allerede nu begynder at spores.

Den offentlige Mening har Bismarck, som meddelt i vor første Artikel om den tyske Toldsag, søgt at bearbejde siden ifjor; — d. 15. Juli har gjort de alt modtagne Indtryk end dybere. Den ene Side nærer den Overbevisning, at nu, da Bismarck og Tyskland gaa i Spidsen for den økonomiske Reaktion, maa de mindre Lande pænt følge efter. Den anden Side tror, at de Smaa dog ikke ere forpligtede til at efterabe alle de Stores

Dumheder. En Røst fra denne Side var det, der lod sig høre, strax efter den tyske Toldlovs Stadfæstelse, i et af Hovedstadens Blade. Sine kvikke Artikler i «Fædrelandet» (Nr. 167—169) aabner Hr. C. Hage med nogle meget betimelige Bemærkninger om de Virkninger, som Systemskiftet i Tyskland synes at skulle fremkalde i Danmark. «Anskuelse, som man for nogle Maaneder siden vilde have forsvoret som Umuligheder, begynde at stikke Hovederne frem hist og her. Der er Tegn til, at vi skulle se Forsøg blive gjorte paa at komme til at sejle i Tysklands Kjølvand.» Og det Mærkelige er, at disse Forsøg synes at ville finde Forsvarere ikke blot blandt «praktiske Mænd» eller Folk, som ere personligt og umiddelbart interesserede i en Toldreaktion; paa de mest uventede Steder synes de at ville opsøge Forsvarere. I Tyskland lyster man, naar Bismarck befaler; i Danmark stiller man sig noget kjølig ligeoverfor Tysklands gode Institutioner; men de daarlige finde af og til deres Forsvarere. «Men hvis vi nu herhjemme vilde give os til at begabe den ny tyske Indretning som et Arkanum mod «de daarlige Tider», og til at ville lave os selv noget Lignende, saa vilde vi tilføje os selv saa meget mere ubodelig Skade, som alt just nu maner til at forsøge ganske andre Veje; og først og sidst vilde vi gjøre os rent ud latterlige.» Alligevel er der dem, der føre Ordet for, at Danmark skal følge Tyskland paa den økonomiske Reaktions Bane. Endog om Beskyttelse for Landbruget tales der. Landbruget forlanger Statshjælp, fordi det er Landets vigtigste Erhverv; altsaa fordi det er saa vidt fremme, — og Industrien forlanger Hjælp, fordi den er saa langt tilbage! Landbruget forlanger, at Staten skal hjælpe det med at leve, fordi det er saa stærkt, at Staten ikke kunde leve

uden det, — og Industrien forlanger Beskyttelse, fordi den er svag, men ønsker at blive stærk. Og denne Styrke skal opnaas, ikke gennem Selvudvikling, ikke gennem en Vædekamp med Udlandets Industri, — men gennem Toldpositioner. «Vi have nu,» hedder det i de citerede Artikler, «her i Danmark haft Toldbeskyttelse for vor Industri i et godt Stykke mere end 200 Aar. Hvis det ikke til Dato er lykkedes at fremelske en blomstrende Industri herbjemme, saa skal det i alt Fald ikke kunne siges, at det er, fordi der ikke er blevet givet Protektionismen «a fair trial». Beskyttelsen har til sine Tider været saa intensiv, at ikke ret mange Lande skulle kunne fremvise et mere nydeligt og perfekt gennemført System. Ej heller skal den livligste Fantasi kunne udtænke nogen Beskyttelse, den mest absurde ikke undtagen, som jo ikke allerede er bleven praktisk forsøgt; om det saa er Silkeavl, har den her i Landet maatte staa sin Prøve. Nutildags hedder det sig, at vi have Frihandel; aa ja, saamænd! Det minder om Negeren, der var kisteglad en Dag, da han kun havde faaet 10 Gange Pisk. Naar man tager en dansk Toldtarif i Haanden, har man en behagelig Følelse af at staa overfor et af disse sjeldne Værker, hvor praktisk Indsigt er forenet med dyb Lærdom. Det er en Encyklopædi i stor Stil, et Varelexikon af den sjeldneste og mest fuldstændige Art. Man véd ikke, hvad man mest skal beundre: den Gründighed, hvormed Jordkloden er gennemsøgt fra Havets Bund til Bjergenes Toppe, eller den Beskedenhed, der ved til Slutning at indføre en særegen Klasse «Ubenævnte Varer» forudsætter, at der mellem Nordpol og Sydpol skulde kunne findes Nogetsomhelst, der ikke allerede er medtaget i Tarifens 270 øvrige Klasser. Men ikke nok hermed; man

betages af ligefrem Ærefrygt for den overmenneskelige Retfærdighed, der paa den fineste Guldvægt afvejer Taxterne, og som ved en genial Kombination af Rigmønt og Kronemønt har naaet det rent Uforlignelige; naar man bevæger sig blandt saadanne Satser som $3^{37/96}$ Øre, da gribes man af den hellige Gysen, som kun det Sublime formaar at fremkalde.» Hr. Hage mener da, at man nu maa have Ret til at spørge: hvilke Industriegrene har disse to Aarhundreders Beskyttelse givet et blomstrende og frodigt Liv? Man søger forgjæves efter disse Industriegrene; man søger og søger, — og hvad opdager man saa? At endog Industrien maa falde som Offer for vor Toldlovs meningsløse Chikanerier! Naar det gaar saaledes med Industrien, som Toldloven dog prætenderer at beskytte, — hvorledes maa det saa ikke gaa med Handelen? «Hvorledes skulde den danske Handel kunne tage Opsving udadtil under en Toldlovgivning, der ved sin exempelløse Smaalighed griber forstyrrende og hæmmende ind paa ethvert tænkeligt Omraade? Og endnu langt værre stillet er dog Skibsfarten. Om det var vor Lovgivnings Opgave systematisk at tilintetgjøre Landets Søfart, kunde den ikke gaa anderledes tilværks end den gjør. . . . Enhver Skude, stor eller lille, Baad eller Skib betaler Told herhjemme. Maskiner, Ankre, Kjettinger, Jern, Forhudningsplader, Tømmer, Master, Planker, Nagler, Tjære, Beg, Kul, hver en Stump Sejldug, hver en Ende Tovværk, — Alt, Alt betaler Told. Saaledes behandles hertillands den Erhvervsgren, der fremfor alle er den mest nationale, den mest hæderfulde for vort Folk, den hvorover vore største og stolteste historiske Minder samle sig; saaledes behandles et Erhverv, hvortil en hel Stands Ve og Vel er knyttet, den Stand, der maaske er den

bedste og kjærnefuldste af det hele Folk. Men ikke engang det er nok! Gjennem Skibsafgiften lægges der yderligere en direkte, stærkt tyngende Byrde paa Søfarten, saa at f. Ex. et Sejlskib, der er i regelmæssig Fart mellem dansk og engelsk Havn, vil have i Skibsafgift aarligt at udrede 5 pCt., ja op til 10 pCt. af sin Værdi. Og Forslag til en saadan Afgifts Ophævelse er den ene Gang efter den anden blevet indbragt i Rigsdagen og har maattet strande paa Modstand fra Landets Finansministers Side! Saadanne Aag findes det sømmeligt at vælte over paa vor Søfart og paa hele vor udenlandske Omsætning, samtidigt med at man har Raad til at bortødsle Folkets Penge til Beskyttelse for umulige Industrier.» Hr. Hage søger at vise, hvorledes vor Toldlovgivning skader Landbrug, Industri, Handel og Skibsfart; alligevel «er dér nu begyndt en Strømning herhjemme, der, støttende sig til Tysklands Exempel, arbejder paa at gøre den endnu værre». Snarere end at efterabe Tysklands Dumheder, var vel «Øjeblikket kommet til en konsekvent Gjennemførelse af Frihandelen». Det er dog ikke den, Hr. Hage tilraader; det er Indgaaelsen af et Toldforbund mellem de tre nordiske Riger, som han anbefaler. Hans Forslag i den Retning ere maaske lidt tvivlsomme; men dem skulle vi ikke prøve ved denne Lejlighed; han har — det maa i alt Fald erkjendes — peget paa en stor Tanke, som ogsaa «Nationaløkonomisk Forening» kunde tage sig af; og han har den fuldeste Ret i, at skal Systemskiftet i Tyskland øve nogen Indflydelse paa vor Toldlovgivning, bør det fremfor Alt være vore Bestræbelsers Maal at forhindre, at denne Indflydelse viser sig i en Efterligning i Danmark af den Bismarck'ske Nationaløkonomi.

Vi have peget paa den ene Art Virkninger af den

tyske Toldhistorie: Virkningerne paa de økonomiske Opfattelser. I denne Retning har Toldloven virket, endnu før den blev Lov. Men ogsaa i den anden Retning har den skyndt sig med at virke. Man vil i de tyske Blade kunne finde Oplysninger om, at Priserne paa adskillige Varer ere gaaede i Vejret, endnu før de paagjældende Toldpositioner ere traadte i Kraft! Alle Solemærker tyde paa, at det ikke bliver til Noget med de skjønne Løfter, der gaves medens Tolddiskussionen stod paa. Man lovede, dengang da det gjaldt at vinde Stemmer for Toldloven, et storartet Opsving i hele det økonomiske Liv, alle mulige Behageligheder for Producenterne og slet ingen Ubehageligheder for Konsumenterne; man lovede alle Parter Guld og grønne Skove! De Naive, der tog de skjønne Talemaader for gode Varer, begynde allerede nu at aue Uraad: paa sine Steder have Detailhandlerne allerede begyndt at skrue Priserne i Vejret, som om Butiken laa fuld af Varer, der var fortoldede efter den Tarif, der endnu ikke er traadt i Kraft!

Thi det er jo dog kun et Mindretal af Positioner, der allerede nu ere traadte i Kraft. Øjeblikkeligt traadte i Kraft Tarifnumrene 6 (Jern), 14 (Humble), 15 (Instrumenter), 23 (Lys), 25 (med Undtagelse af Møllefabrikater), 26 c (Fedt), 29 (Petroleum), 37 (Dyr) og 39 (Kvæg). — (Forøvrigt maa det her siges, at allerede det, at disse Positioner træde i Kraft i samme Øjeblik som Loven emanerer, er et Bevis paa den forhastede og overilede Maade, hvorpaa hele Loven er bleven behandlet.) — D. 1. Oktober d. A. træde i Kraft Træpositionerne (13 a—f) og nogle af de mindre vigtige Kornpositioner (Annis, Koriander, Fennekel, Kommen, Raps og Roesæd). — D.

1. Juli 1880 træder Nr. 8 (Hør) i Kraft. — Alle de øvrige Tarifnumre træde i Kraft d. 1. Januar 1880.

Disse Bestemmelser om Tarifens Ikrafttræden indeholdes i Toldlovens § 1, der tillige ophæver Tarifen af 1. Okt. 1870 (samt L. 7. Juli 1873).

Vi gaa nu videre i vor Omtale af den ny Toldlov, og skulle da fremhæve, at, bortset fra ganske faa Undtagelser, kjender Tarifen kun Vægttold. Den Vægttold, som Tarifen fastsætter, opkræves ifølge Lovens § 9 af Bruttovægten naar: a. Tarifen udtrykkeligt foreskriver det; og b. ved Varer, hvor Tolden ikke overstiger 6 M. pr. 100 Kilogram. Ellers lægges «Nettovægten» til Grund (dog saaledes at Vægten af Flasker, Krukker, Fade o. lgn. ikke fradrages ved flydende Varer).

§§ 4—5 nævner forskellige Sager, der fritages for at erlægge Told, saasom: Vareforsendelser paa 250 Gram Bruttovægt (eller derunder), der indgaa med Posten fra Udlandet; Varemængder paa under 50 Gram; samt en Del andre Ting, hvor Toldfrihed omtrent er en Nødvendighed eller Selvfølge.

Den meget omtalte Kamptoldparagraf (§ 6) lyder i sin endelige Form saaledes: «Varer, der komme fra Stater, som behandle tyske Skibe eller Varer af tysk Herkomst ugunstigere end Skibe el. Varer fra andre Stater, kunne — forsaavidt ikke Traktatbestemmelser ere til Hinder — belægges med et Tillæg indtil 50 pCt. af den tarifmæssige Indførselsafgifts Beløb. — Opkrævningen af et saadant Tillæg anordnes ved kejserlig Forordning, efter at Forbundsraadet har givet sit Samtykke. — Anordningen herom skal strax meddeles Rigsdagen, eller, naar denne ikke er samlet, saasart den næste Gang træder sammen. Anordningen skal sættes ud af Kraft, hvis

Rigsdagen ikke billiger den.» *) I sin definitive Form blev Kamptoldparagrafen altsaa betydeligt mildnet: Tillæget maa, for det Første, nu ikke stige højere end til det Halve af den tariffmæssige Told, hvorimod det oprindelige Forslag talte om et Tillæg paa indtil det Dobbelte af den tariffmæssige Afgift; Tillæget maa, for det Andet, kun bruges ligeoverfor Stater, der behandle Tyskland ugunstigere end andre Stater, hvorimod det efter det oprindelige Forslag kunde bringes i Anvendelse imod enhver Stat, der har en højere Told end Tyskland; og, for det Tredje, Rigsdagen har sikret sig en Indflydelse paa Anvendelsen af Kamptolden, hvorimod Regeringen efter det oprindelige Forslag kunde muntre sig med en exorbitant Kamptold, overfor næsten alle Stater, hvor lystigt den vilde, uden at den behøvede at bekymre sig om Rigsdagen. Efter den oprindelige Affattelse kunde Regeringen i Grunden lave Toldtarifer paa egen Haand, næsten hvor galt den vilde. Den kunde, uden at spørge Rigsdagen om Forlov, indføre Differentialtold, næsten hvor den vilde; — nu, derimod, maa den mere begrænsede Differentialtold kun, under Rigsdagens Kontrol, bruges som Retorsion imod saadanne Stater, der behandle Tyskland særligt (differentielt) ugunstigt. Mo-

*) Regeringen havde foreslaaet følgende Form: •Varer, der komme fra Stater, som behandle tyske Skibe el. Varer af tysk Herkomst ugunstigere end Skibe el. Varer fra andre Stater, eller som belaste tyske Produkter med en betydeligt højere Indførselstold end den Told, der opkræves af udenlandske Produkter ved deres Indførsel i det tyske Toldomraade, kunne — forsaavidt Traktatbestemmelser ikke ere til Hinder — belægges med et Tillæg indtil det Dobbelte af den tariffmæssige Indførselsafgift. — Opkrævningen af et saadant Tillæg anordnes, efter Forbundsraadets Samtykke, ved kejserlig Forordning.»

difikationerne ere altsaa — omend endnu ikke tilstrækkelige — særdeles betydelige.*)

§ 7 indeholder nogle Bestemmelser om Transit, og § 8 bestemmer, at det, som Tolden og Tobaksskatten maatte indbringe udover 130 Mill. M. i et Aar, henvises til de enkelte Forbundsstater i Forhold til den Befolkning, hvorefter Matrikularbidragene bestemmes.

Derefter følger den egenlige Toldtarif. Denne er (ligesom den tidligere tyske, og ligesom den danske, engelske o. fl.) ordnet alfabetisk (medens den franske, østrigske o. a. ere ordnede efter Varernes Karakter), idet den alfabetiske Ordning maa anses som den mest praktiske, om den end ganske vist hverken er systematisk eller videnskabelig. — Maalestokken for Vægttolden er 100 Kilogram (= 2 Centner). — Naar vi i det Følgende ikke nævne nogen Vægtenhed, forstaas altsaa 100 Kil.

De 43 Tarifnumre ere følgende:

Nr. 1. Affald — frit.

Nr. 2. Bomuld og Bomuldsvarer. Dette er et af de meget righoldige Numre, hvor Satserne variere mellem Toldfrihed (raa Bomuld) og en Told paa 250 M. (Kniplinger og Broderier). Forhøjelserne ere gennemgaaende meget betydelige, indtil flere hundrede Procent.

Nr. 3. Bly og Blyvarer. Det raa Bly er toldfrit. Af valset Bly og Bogtrykkerskrift er Tolden 3 M. (tidligere Toldfrihed); af grove Blyvarer 6 M. (tidl. Toldfrihed); af fine Blyvarer 24 M.

*) Art. 3 i den østrig-ungarske Tariflov (jfr. forrige Hefte S. 53), med hvilken den tyske Paragraf nu er bleven bragt i bedre Overensstemmelse, lyder saaledes: •Varer, der komme fra Stater, som behandle østrigske og ungarske Skibe el. Varer af østrigsk og ungarsk Proveniens ugunstigere end Skibe el. Varer fra andre Stater, belastes ved Indførselen foruden med den i Tarifen nævnte Told med et Tillæg paa 10 pCt. af Tolden, og hvis de i Tarifen ere erklærede toldfri med en ad administrativ Vej bestemt specifik Told paa 5 pCt. af Varens Handelsværdi. •

Nr. 4. Børstenbindervarer. De grove (der tidl. vare toldfri) svare nu 4 à 8 M. i Told; de fine 24. *

Nr. 5. Drogueri-, Apotheker- og Farvevarer. Tolden varierer mellem 1 og 20 M. Enkelte Raaprodukter ere fri.

Nr. 6. Jern og Jernvarer. Rujern af alle Slags 1 M., Smedejern $2\frac{1}{2}$ M., Jernplader og Blik 3 à 5 M., Jerntraad 3 M., aldeles grove Jernvarer $2\frac{1}{2}$ à 5 M., grove do. 6 à 15 M. (Alle disse Artikler vare hidtil toldfri.) Endelig fine Jernvarer 24 à 60 M.

Nr. 7. Jord, Malm og ædle Metaller — fri.

Nr. 8. Hør og andre vegetabil. Spindestoffer (undt. Bomuld) i raa el. heglet osv. Skikkelse, 1 M. (tidl. frit).

Nr. 9. Korn: a. Hvede, Rug, Havre og Bælgfrugter samt ikke særligt nævnte Kornarter 1 M.; b. Byg, Majs og Boghvede 0,50 M.; c. Malt 1,20 M.; d. Annis, Koriander, Fennekel og Kommen 3 M.; Raps og Roesød 0,30 M.; f. Landbrugsprodukter, der ikke findes andetsteds nævnte, fri. (Alle de under dette Nummer nævnte Artikler vare tidligere toldfri.)

Nr. 10. Glas og Glasvarer. Tolden varierer her mellem 3 og 30 M.

Nr. 11. Heste- og Menneskehaar, samt Varer heraf. Raa Hestehaar el. lidet bearbejdede fri. Fletninger af Hestehaar 48 M. Raa el. lidet bearb. Menneskehaar 100 M. (tidl. fri). Parykmagerarbejde o. a. Haararbejder el. Imitationer 200 M. (tidl. 90).

Nr. 12. Huder og Skind (raa el. lidet bearb.) — fri.

Nr. 13. Træ og Trævarer. Brændeved frit. Bark $\frac{1}{2}$ M. Bygningstømmer 0,10 à 0,25 M. Grove Bødker-, Drejer-, Snedker- og Kurvesletterarbejder 3 M. Parketgulvdele o. L. 6 M. (Alle disse Artikler vare tidl. toldfri.) Fine Trævarer, Kurvesletterarb. m. m. Møbler 10 à 40 M. (Betydelige Toldforhøjelser.)

Nr. 14. Humle 20 M. (af Bruttovægten). Tidl. 10 M.

Nr. 15. Instrumenter, Maskiner, Transportmidler. Musikalske Instrumenter 30 M. (tidl. 12 M.). Astronom., kirurg., opt., mathemat., kemiske og fysikalske Instrumenter — fri. Lokomotiver og Lokomobiler 8 M. (tidl. fri). Andre Maskiner af Træ og Støbejern 3 M. (tidl. fri), af Smedejern 5 M. (tidl. fri), af andre uædle Metaller 8 M. Dog ere Dampmaskiner og Dampkjedler til Skibsbrug fri. Jernbanevogne 6 à 10 pCt. af Værdien. Andre Vogne med Læder- eller Polsterarbejder 150 M. pr. Stk. Skibe

med tilhørende Utensilier, Ankre, Kjettinger, Dampmaskiner og Dampkjedler — fri.

Nr. 16. Kalendere — fri.

Nr. 17. Kautschuk og Guttaperka samt Varer heraf. Raat og lidet bearb. — frit. Kautschuktraad 3 M. Grove Varer 40 M. Fine Varer 60 à 90 M.

Nr. 18. Færdige Klæder samt Modevarer. Af Silke eller med Kniplinger og broderede 900 M. (tidl. 180 à 240 M.). Af Halvsilke 450 M. (tidl. 180 M.). Forskjellige andre 300 M. (tidl. 180). Linned 150 M. Silke-Herrehatte 300 M. (tidl. 180). Filt-Herrehatte 180 M. (tidl. 90). Garnerede Damehatte 1 M. pr. Stk. Kunstige Blomster 120 à 300 M.

Nr. 19. Kobber o. a. ikke særligt nævnte uædle Metaller, samt Varer heraf. Raakobber, Kobber- og andre Skillemonter — fri. Smedet el. valset til Stænger og Blik samt Traad 12 à 28 M. I Arbejde 18, 30 og 60 M. (24 M. var tidl. Maximum).

Nr. 20. Isenkramvarer — 120, 200 og 600 M. (300 M. var tidl. Maximum).

Nr. 21. Læder og Lædervarer. Saalelæder, Handskelæder, Korduane, Marokin, Safian, lakeret Læder, tildels farvet Læder 36 M. Andet Læder, ufarvet, 18 M. Grove Skomager- og Sadelmagerarbejder 50 M. (tidl. 24 M.). Fine Varer 70 M. (tidl. 42 M.). Handsker 100 M. (tidl. 80 M.).

Nr. 22. Hørgarn, Lærred og Lærredsvarer, Garn og Traad 3 à 36 M. Rebslagerarbejde 6 M. Ufarvet og ubleget Lærred 6 à 60 M. Farvet og bleget Lærred 60 à 120 M. Damask, Duge, Lagener, Haandklæder, Lærredskitler 60 M. Baand, Border, Frynser, Gaze, Snore, Strømpevarer 100 M. Kniplinger 600 M. (Forskjellige betydelige Toldforhøjelser, indtil Forhøjelser paa 400 pCt.).

Nr. 23. Lys: 15 M. (tidl. 9 M.).

Nr. 24. Literære og Kunst-Gjenstande — fri.

Nr. 25. Material- og Speceri, samt Konditorvarer og andre Konsumtibilier. Øl 4 M. Brændevin, Arrak, Rom 48 M. Bærme 42 M. Eddike paa Fustager 8 M., paa Krukker og i Flasker 48 M. Vin paa Fustager 24 M., paa Flasker 48 M. Smør 20 M. (tidl. 8 M.). Kjød 12 M. (tidl. frit). Ikke ellers nævnte Fiske 3 M. Sydfrugter 12, 24 og 30 M. Krydrier 50 M. Saltede Sild 3 M. pr. Td. Honning 3 M. Raa Kaffe 40 M. Brændt Kaffe 50 M. Kaviar 100 M. Ost 20 M. (tidl. 10 M.). Konfitter, Konditorsager og forsk. Delikatessevarer 60 M. Kraftmel, Stivelse, Nudler,

Sago og Sagosurrogater 6 M. (tidl. fri). Møllefabrikater af Korn og Bælgfrugter (navnlig Mel og Gryn) samt alm. Bagværk 2 M. (tidl. fri). Østers, Hummer, Muslinger og lign. Skaldyr 24 M. (tidl. 12 M.). Ris 4 M. Salt 12,80. Ubearb. Tobaksblade og Stilke samt Tobaks-Sauce 85 M. (tidl. 24 M.). Cigarer og Cigaretter 270 M. Andet fabrikeret Tobak 180 M. The 100 M. (tidl. 48 M.). Sukker 24 à 30 M.

Nr. 26. Oljer og Fedt. Alle Slags Oljer paa Flasker el. Krukker 20 M. (tidl. 5). Spiseoljer paa Fustager 8 M. Andre Oljer paa Fustager 4 M. Fedt 2, 3, 8 og 10 M.

Nr. 27. Papir og Papvarer. Tryk- og Skrivpapir 10 M. Pakpapir 4 à 6 M. Varer af Papir eller Pap 12 à 24 M. Papirtapeter 24 M.

Nr. 28. Pelsværk (Bundtmagerarbejde). Overtrukne Pelse, Huer, Handsker, Pelsfoder 150 M. (tidl. 66 M.). Ikke-overtrukne Faarepelse 6 M. (tidl. fri).

Nr. 29. Petroleum — 6 M. (tidl. frit).

Nr. 30. Silke og Silkevarer. Silke-Kokons, afhaspet el. spundet Silke, ufarvet — frit. Mindre forarb. Silke meget forsk. Satser. Silkevarer 600 M. Nogle Varer af Silke i Forbindelse med Bomuld, Hør, Uld 300 M. (tidl. det Halve).

Nr. 31. Sæbe og Parfumerier. Grove Sæber 5 à 10 M. Finere do. 30 M. (tidl. 12). Vellugtende fede Oljer, vellugtende Vande uden Alkohol, i Beholdninger paa mindst 10 Kilogram 20 M. Alle øvrige Parfumerier 100 M. (tidl. 20 M.).

Nr. 32. Spillekort (foruden den indre Afgift) 60 M.

Nr. 33. Sten og Stenvarer. Meget varierende Told-satser.

Nr. 34. Stenkul, Brunkul, Cokes, Tørv og Tørvekul — frit.

Nr. 35. Straa- og Bastvarer. Ordinære Sivvarer, Maatter af Bast, Straa, Siv, Græs o. L. 3 M. (tidl. fri). Straabaand 18 M. (tidl. fri). Hatte af Straa, Bast, Rør, Spaan, Palmeblade 0,20 à 0,40 pr. Stk. Forsk. Straa- og Bastvarer 24 M.

Nr. 36. Tjære, Beg, Asfalt — fri.

Nr. 37. Dyr og animalske Produkter, ikke ellers nævnte. Fugleæg 3 M. (tidl. fri). Levende Dyr og anim. Produkter, fersk Fisk, Bikuber med levende Bier — fri.

Nr. 38. Lervarer. Alm. Mursten, ildfaste Sten, ikke glaserede Rør og Teglsten — fri. Glaserede Tagsten og

Mursten, arkitektoniske Forsiringer, ordin. Stentøj 1 M. (tidl. fri). Porcellæn og porcellænegtige Varer, naar de ere hvide 14 M., naar de ere farvede, forgyldte, forsøvede etc. 30 M. Andre Lervarer 10 à 16 M.

Nr. 39. Kvæg. a. Heste, Mulæsler, Muldyr, Æsler 10 M. pr. Stk. (tidl. fri). b. Tyre og Køer 6 M. pr. Stk. (tidl. fri). c. Stude 20 M. pr. Stk. (tidl. fri). d. Ungkvæg indtil 2½ Aar 4 M. pr. Stk. (tidl. fri). e. Kalve under 6 Uger 2 M. pr. Stk. (tidl. fri). f. Svin 2,50 M. pr. Stk. (tidl. 2 M.). g. Grise under 10 Kilogr. 0,30 M. pr. Stk. (tidl. 0,30 M.). h. Faar 1 M. pr. Stk. (tidl. fri). i. Lam 0,50 M. pr. Stk. (tidl. fri). k. Gæder — fri

Nr. 40. Voxdug. Grovt 12 M. (tidl. 4 M.). Lædertøj og Bogbinderstof 30 M. (tidl. 12 M.). Voxmusselin og Voxtaft 50 M. (tidl. 12 M.).

Nr. 41. Uld. Raat, farvet — frit. Kæmmet 2 M. (tidl. frit). Uldgarn 3 à 24 M. Uldvarer forsk. Satser indtil 300 M. (Kniplinger, vævede Shawlstøjer med 3 el. 4 Farver) og 450 M. (vævede Shawlstøjer med fem el. flere Farver).

Nr. 42. Zink og Zinkvarer. Analog med Nr. 3.

Nr. 43. Tin og Tinvarer. Analog med Nr. 3.

Vi have her anført nogle Satser af den ny Tarif, — selvfølgelig dog egenlig kun eksempelvis, da vi naturligtvis ikke godt kunne aftrykke hele Tarifen i Tidsskriftet. Og naar vi nu sammenligne disse Satser med de hidtil bestaaende, — hvad opdage vi saa? Vi se Toldforhøjelser mylre frem fra Tarifens Begyndelse til dens Ende; vi se Toldforhøjelser paa indtil flere hundrede Procent; vi se Beskyttelsen gjenindført paa Punkter, hvor man troede at være blevet helt kvit for den; vi se Artikler, hvis Toldfrihed antoges at være hævet over al Tvivl, blive belastet med en mere eller mindre høj Told. Vi opdage altsaa, naar vi sammenholde Tarifen af 15. Juli med den hidtil bestaaende, et kolossalt Tilbageskridt, og et Tilbageskridt, der paa flere Punkter — Tolden paa de første Livsfor nødenheder! — er af en saa upassende Karakter, at man for kun et Aar siden vilde have anset det for umuligt.

Men naar vi sammenholde den ny tyske Tarif med den endnu bestaaende danske, ville mange Læsere maaske komme til et for den tyske Tarif gunstigt Resultat. De ville nemlig ved en saadan Sammenligning opdage, at de Toldforhøjelser, hvorimod de tyske Frihandelsmænd saa energisk have protesteret, paa mange Punkter dog endnu ikke naa den danske Told; de ville endvidere opdage, at selv den tyske Tarif af 15. Juli fritager for Told adskillige af de allervigtigste Artikler, som den danske Tarif fremdeles belaster med en svær Told! Dette for den tyske Tarif heldige Udfald af Sammenligningen, skyldes imidlertid ikke den tyske Tarifs Godhed, men — den danskes Slethed.

Skulde man herhjemme virkelig tænke paa at revidere Tarifen i Bismarck'sk Aand, saa burde man altsaa først betænke, at vor Tarif allerede er saa forkvaklet, at vi vel ikke have nogen særlig Opfordring til at gaa videre i de Bismarck'ske Fodspor.

Vi have i det Foregaaende omtalt den tyske Tarifs almindelige Karakter. Men det kan ogsaa lønne sig at betragte enkelte af dens Positioner lidt nærmere. Og til en saadan mere speciel Betragtning ville vi finde Lejlighed.

³¹/₈.

A. P.